

بررسی نشوز و شقاق زوجه و زوج در حقوق جزایی ایران با تکیه بر فقه امامیه

الهه علیمحمدی*، سید علی میرابراهیمی،

1396-06-08

یکی از موضوعات مهمی که در حقوق جزا و فقه بدان پرداخته شده است و هم چنین خداوند کریم در قرآن بدان تصریح نموده است، صحبت نشوز و شقاق می باشد. نشوز در لغت به معنای مکانی مرتفع و در اصطلاح شرع به معنای عدم تمکین و اطاعت نکردن زوجین و ناسازگاری زن با شوهر و یا شوهر با زن است. و شقاق در لغت به معنای ناحیه و در اصطلاح شرع ناسازگاری و عدم اطاعت هر یک از زن و شوهر با هم، نسبت به دیگری شقاق نامیده می شود. زمانی که نشوز و ناسازگاری از سمت زن واقع شود مرد می تواند برای اصلاح زن اقداماتی را نظیر پند دادن وی در مرحله اول، و دوری کردن از وی در مرحله دوم و در صورت عدم مؤثر واقع شدن این دو مرحله می تواند در مرحله سوم زن را بزند. و حال اگر نشوز از سمت مرد تحقق یابد، مثل اینکه زن را از حقوق واجبه اش منع کند در این جا زن می تواند برای مطالبه حقوقش به محاکم مراجعه کند. شقاق زمانی است که زن و شوهر هر دو از یکدیگر کراهت دارند، در این جا باید از جانب هر یک از زوجین یک نفر را به عنوان داور انتخاب کنند تا بین آن ها صلح و آشتی برقرار کنند یا اینکه رأی به جدایی و فراق آن ها دهند، مطلب قابل توجه این است که حکمین بدون رضایت زوجین نمی توانند حکم به جدایی و طلاق آن ها نمایند.

کلمات کلیدی : فقه امامیه، بررسی نشوز

[Islamic Azad University, Rasht Branch - Thesis Database](#)

[دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت - سامانه بانک اطلاعات پایان نامه ها](#)